

Jaarverslag 2014

Samen op weg naar resultaat

Colofon

Uitgave:	Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland
Teksten:	Vera van Kuler, Rik van Laake, Wanda Moonen, Manon Reekin, Rob Verhagen
Columns:	We doen het samen, dat is cruciaal en Onaantastbaren weer tastbaar. Het interview. door Rik van Laake. Onaantasbaren weer tastbaar. Het interview. met dank aan Martin Honée (www.honeeplus.com).
Eindredactie:	Rik van Laake
Vormgeving:	Webwonders
Fotografie:	Yoshida & Romme: pag. 6, 10, 11, 14, 15, 16 Richard Dols: pag. 6, 9, 17, 18 Hugo Thomassen: pag. 7 De foto's die gebruikt zijn in dit jaarverslag zijn eerder, ten behoeve van communicatiemateriaal, voor het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland gemaakt met toestemming van betrokkenen. De personen op de foto's hebben geen persoonlijke relatie met de onderwerpen van dit jaarverslag.
Druk:	Impreso
Juli 2015	

Inhoud

In één oogopslag	4
Het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland	6
Voorwoord burgemeester	7
Over het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland	8
Inzet per doelgroep	9
Resultaten 2014	10
Column: Onaantastbaren weer tastbaar. Het interview.	12
Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid	13
Ambities 2015	16
Column: We doen het samen, dat is cruciaal	19
Het Veiligheidshuis in cijfers	20
Verklarende woorden- en begrippenlijst	22
Partners	23

In één oogopslag

3256 MELDINGEN IN 2013

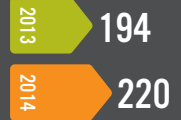
3306 MELDINGEN IN 2014

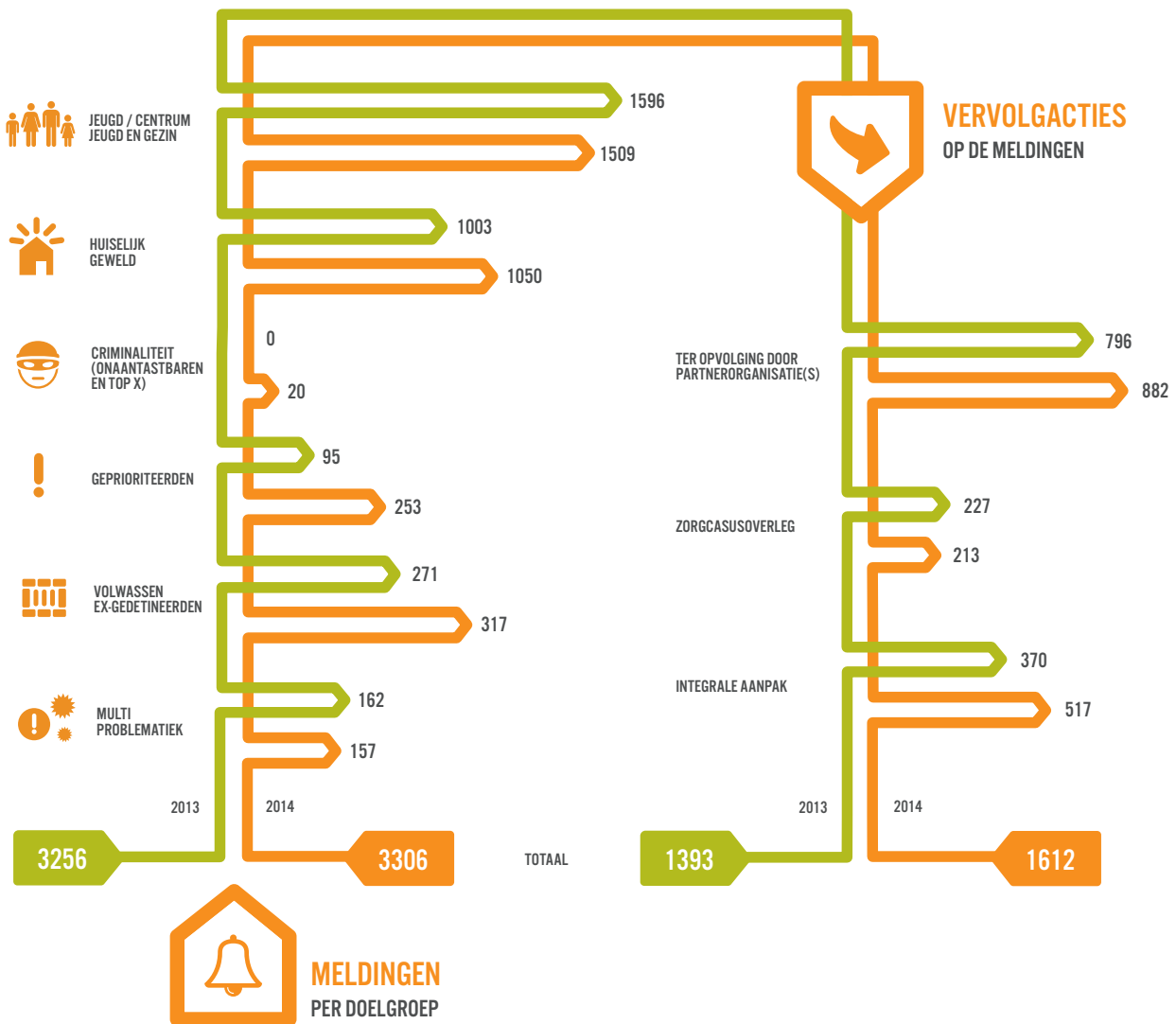
POLITIEMELDINGEN DOELGROEPEN

MELDINGEN GEVANGENISWEZEN

MELDINGEN INDIVIDUELE PROFESSIONALS

2014 FINANCIËLE REALISATIE

UITGAVEN (X € 1.000)

ALGEMENE KOSTEN

217

PERSONEELS KOSTEN

959

DESKUNDIGHEIDS BEVORDERING

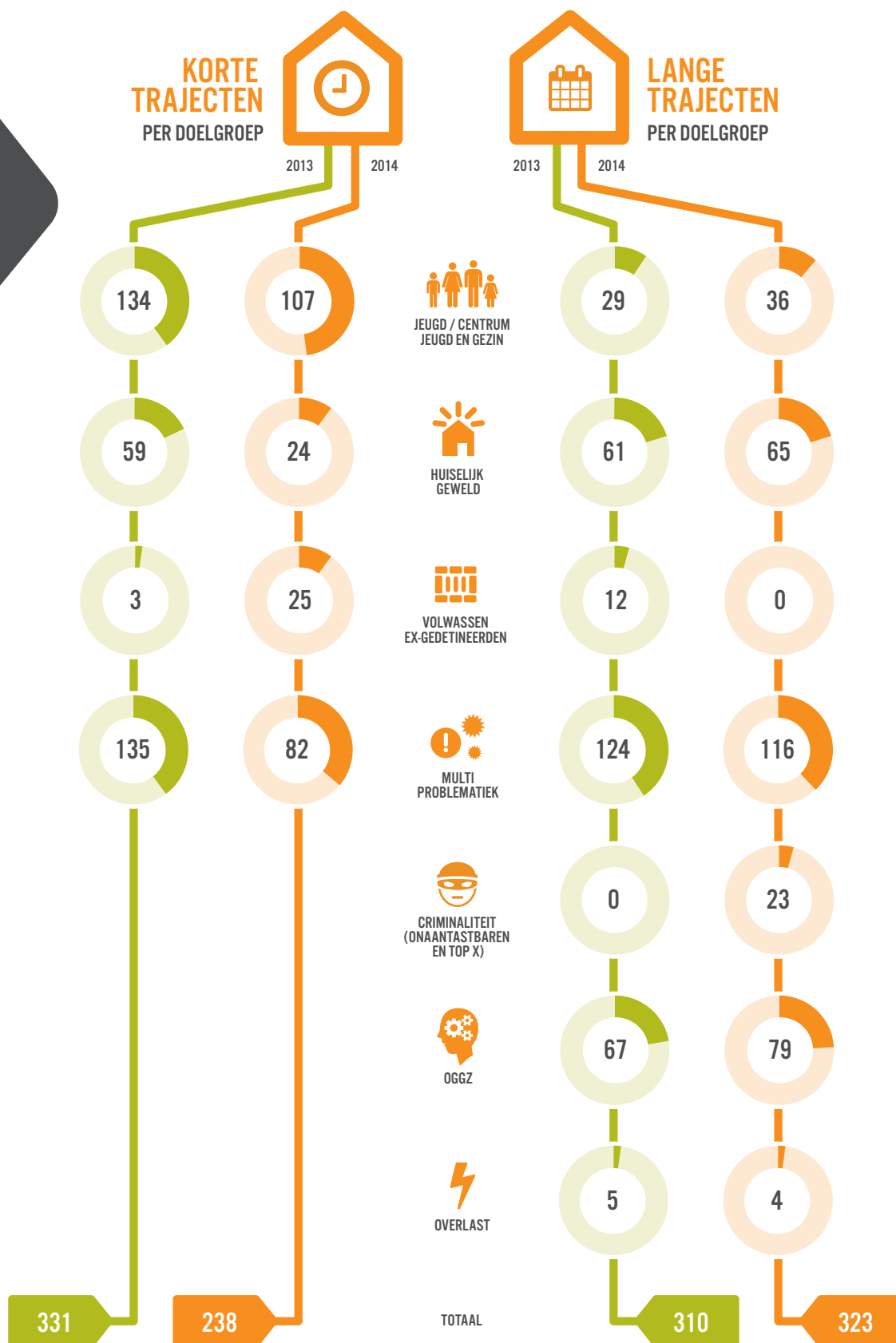
5

WERK BUDGET

32

TOTAAL

1213

INKOMSTEN (X € 1.000)

PROVINCIALE BIJDRAGE	0	MINISTERIE JUSTITIE	80	RIJKSGELDEN HUISELIJK GEWELD	40	RIJKSGELDEN CJG	80	BIJDRAGE DERDEN REGIO	80	GEMEENTE MAASTRICHT	933
----------------------	---	---------------------	----	------------------------------	----	-----------------	----	-----------------------	----	---------------------	-----

TOTAAL
1213

Het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland

levert een bijdrage aan het vergroten van de veiligheid en leefbaarheid in de regio Maastricht Heuvelland door het organiseren en regisseren van netwerksamenwerking als er sprake is van overlast, criminaliteit of maatschappelijke uitval

Basiskenmerken

- het motto 'Vastpakken en niet meer loslaten, tenzij'
- de levensloopbenadering

Voorwoord burgemeester

Dit is het Jaarverslag 2014 van het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland. Het Veiligheidshuis coördineert de aanpak van personen en gezinnen die de veiligheid en leefbaarheid in Maastricht Heuvelland aantasten door overlast, criminaliteit of maatschappelijke uitval. De medewerkers van het Veiligheidshuis organiseren en regisseren de samenwerking tussen de vele ketenpartners die bij deze aanpak betrokken zijn.

Het Veiligheidshuis werkt op basis van meldingen van professionals die zich zorgen maken over een persoon of gezinssituatie. In 2014 waren dit 3306 meldingen. Na iedere melding verzamelen de medewerkers relevante informatie en maken een afgewogen beslissing over een eventueel integraal hulpverleningstraject. In 2014 realiseerde het Veiligheidshuis ruim 500 korte en lange trajecten. Telkens in nauwe samenwerking met de juiste ketenpartners.

U kunt lezen dat het Veiligheidshuis in 2014 geconfronteerd werd met nieuwe uitdagingen. Zo ging de 'aanpak onaantastbaren' van start in januari 2014. Daarnaast werd de luide roep om aandacht voor de problemen rondom radicalisering op initiatief van de gemeente Maastricht beantwoord. Het Veiligheidshuis coördineert inmiddels de aanpak. In 2015 zal het Veiligheidshuis de aandacht voor beide thema's onverminderd vasthouden en de werkwijzen verder ontwikkelen.

In het jaarverslag laat het Veiligheidshuis zien ambitieus te zijn. Samenwerking staat hierin centraal. In 2015 neemt het Veiligheidshuis daarom alle samenwerkingsprocessen, zowel binnen de eigen organisatie als met de ketenpartners, kritisch onder de loep. Op basis daarvan worden verbeteringen en vernieuwingen stap voor stap ingevoerd. Deze ambitie juich ik zeer toe. Optimale samenwerking tussen ketenpartners is cruciaal en de sleutel tot succes in de aanpak van overlast, criminaliteit en maatschappelijke uitval.

In 2014 wist het Veiligheidshuis, naast de reguliere werkzaamheden, in te spelen op problemen waar de maatschappij mee worstelde. Steeds met het oog op de leefbaarheid en veiligheid in de deelnemende gemeenten, Eijsden-Margraten, Gulpen-Wittem, Maastricht, Meerssen, Vaals en Valkenburg aan de Geul.

In 2015 zetten de medewerkers van het Veiligheidshuis deze werkzaamheden voort, terwijl zij blijven streven naar realisering van ambities op het gebied van samenwerking. Ik zie de toekomst van het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland daarom vol vertrouwen tegemoet.

Namens mijn collega's van deelnemende gemeenten complimenteer ik de medewerkers van en deelnemers aan het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland voor hun inzet. Chapeau!

Mevr. J.M. Penn-te Strake,
BURGEMEESTER VAN MAASTRICHT

Over het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland

Het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland zet zich met veel ambitie in om de veiligheid en leefbaarheid te vergroten. Bij overlast, criminaliteit of maatschappelijke uitval neemt het Veiligheidshuis de regie en organiseert samenwerking. Onder het motto 'Vastpakken en niet meer loslaten, tenzij' en de levensloopbenadering.

Het Veiligheidshuis is een onderdeel van het brede integrale veiligheids- en leefbaarheidsbeleid van de aangesloten gemeenten. In 2014 zijn ook de gemeenten Gulpen-Wittem en Vaals bij het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland aangesloten. Daarmee zijn nu alle heuvellandgemeenten en de gemeente Maastricht aangesloten bij het Veiligheidshuis.

Aanpak

Het Veiligheidshuis kent verschillende soorten werkwijzen en aanpakken, uiteenlopend van overleggen, waarin de samenwerking tussen organisaties wordt ondersteund tot de persoonsgerichte aanpak op alle leefgebieden.

De belangrijkste criteria om in aanmerking te komen voor de integrale persoonsgerichte aanpak op alle leefgebieden zijn:

1. er is sprake van overlast, criminaliteit of maatschappelijke uitval;
2. er is sprake van complexe problemen op meerdere leefgebieden en
3. er is sprake van stagnatie in de samenwerking tussen partners

De casussen waarin alleen sprake is van overlast, criminaliteit of maatschappelijke uitval worden geagendeerd voor een overleg, waarin slechts eenvoudige samenwerkingsafspraken worden gemaakt. In dat geval voert een procesmanager geen regie op de casus maar ondersteunt het Veiligheidshuis de samenwerking tussen organisaties.

Voor de gemeente Maastricht geldt dat professionals de casuïstiek rechtstreeks kunnen aanmelden via de website. Meldingen van complexe casuïstiek uit de Heuvellandgemeenten komen via Ambtenaar Openbare Orde en Veiligheid van de betreffende gemeente bij het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland terecht.

Opschalingsmodel

Inzet per doelgroep

Doelgroep	Instrumenten	Inzet gericht op
Jeugd	NWO risicojeugd	Voorkomen (herhaling) overlast of maatschappelijke uitval door toeleiding naar (gecoördineerde) vrijwillige hulpverlening.
	Verwijsindex jeugd	Digitaal samenbrengen van partners rondom zorg voor een jeugdige.
Huiselijk geweld (HG)	Mutatieoverleg	Voorkomen herhaling HG en schade hierdoor bij aanwezig kinderen door informatie-uitwisseling met politie en justitie.
	Netwerkoverleg (NWO) HG	Voorkomen herhaling HG en schade bij kinderen door toeleiding naar (gecoördineerde) vrijwillige hulpverlening voor alle partijen.
	Tijdelijk Huisverbod	Voorkomen dreiging HG door het creëren van rust en het direct starten van hulpverlening. Monitoren hulpverlening.
Multiproblematiek	NWO stadsdelen Maastricht	Voorkoming verergering maatschappelijke uitval door vroegsignalering en snelle inzet van hulpverlening.
Gedetineerden	Nazorgoverleg gedetineerden	Voorkomen herhaling criminaliteit door een voorbereide terugkeer in de samenleving voor gedetineerden en personen met een justitiële maatregel.

De vermelde instrumenten worden gebruikt naast de Integrale Aanpak die ingezet kan worden voor alle doelgroepen, echter niet altijd voor alle gemeenten. Elk instrument heeft in een bepaalde mate elementen van coördinatie en planmatigheid in zich.

Resultaten 2014

Voortgang en vooruitgang

Op het snijvlak

Het Veiligheidshuis opereert op het snijvlak tussen gemeenten en de justitie- en zorgketens.

In 2014 investeerden de Veiligheidshuizen in Limburg in uniformering van de werkprocessen, waar het gaat om samenwerking met de provinciaal georganiseerde justitiepartners. Voorbeeld hiervan is deelname aan het zogenaamde LEAN-traject ZSM-Veiligheidshuizen, waarbij deze processen geanalyseerd en verbeterd worden.

In het zorgdomein werkte het Veiligheidshuis mee aan het (om)leggen van de verbindingen in de jeugdzorg en de aanpak van huiselijk geweld. Daarnaast leverde het Veiligheidshuis een bijdrage aan de totstandkoming van het Meerjarenprogramma Veiligheid Maastricht 2015-2018.

In dit jaar werd goed zichtbaar dat het Veiligheidshuis niet alleen op casuïstiek niveau, maar ook op beleidsniveau op het snijvlak tussen gemeenten en de verschillende ketens staat.

Ook het schaalniveau van de samenwerking in dit kader werd verbreed. Er werden afspraken gemaakt op gemeentelijk, regionaal (regio Maastricht Heuvelland en regio Zuid-Limburg) en provinciaal niveau.

Netwerk en aanmeldingen

Binnen het Veiligheidshuis varieert het soort aanpak van een aanpak met een geringe vorm van regie – voornamelijk toeleiding naar individuele hulpverlening – tot de integrale aanpak waarbij een procesmanager verantwoordelijk is voor een gezamenlijk plan op alle leefgebieden. De instroom van casussen omvat meldingen van politie, gevangeniswezen en aanmeldingen van andere partnerorganisaties en Heuvellandgemeenten.

Het jaar 2014 stond voor het Veiligheidshuis voor een groot deel in het teken van voorbereiding. Voorbereiding op grote verschuivingen in het zorgdomein, maar ook voorbereiding op veranderingen in de justitieketen. De decentralisatie in het zorgdomein en centralisatie in de justitieketen maken aanpassing van een aantal processen in het Veiligheidshuis nodig. In 2014 werden daarvoor de afspraken gemaakt.

Daarnaast werd het Veiligheidshuis uitgebreid met de aanpak van nieuwe thema's zoals de 'aanpak onaantastbaren' en de aanpak van radicalisering.

Om zo effectief en efficiënt mogelijk in te spelen op deze veranderingen en uitbreidingen in het takenpakket van zowel het Veiligheidshuis als de partners, werd eind 2014 gestart met het doorlichten van alle processen.

Het aantal aanmeldingen van partnerorganisaties was in 2013 fors lager dan de jaren ervoor. Door de decentralisatie en de opkomst van de sociale wijkteams was het voor organisaties niet meer duidelijk waar zij met een casus terecht konden. Organisaties gaven aan dat er geen sprake was van een vermindering van de problematiek.

In 2014 heeft het Veiligheidshuis in het netwerk regelmatig gecommuniceerd waarvoor zij bij het Veiligheidshuis terecht kunnen. Het aantal aanmeldingen over Maastrichtse inwoners is in 2014 gestegen naar het oude niveau van vóór 2013. In 2014 181 aanmeldingen tegen 149 in 2013.

Begin 2014 was er echter nog wel sprake van een lager aantal aanmeldingen in enkele stadsdelen.

Om bovenmatige inspanning voor het kleiner aantal

aanmeldingen te voorkomen, is uit praktische overweging het aantal stadsdeeloverleggen in Maastricht teruggebracht van vier naar twee.

Daarnaast startten het Veiligheidshuis en de betrokken partners met de doorontwikkeling van de stadsdeeloverleggen. In 2015 gaat de uitkomst hiervan zijn beslag krijgen.

Aanpak onaantastbaren

Het Veiligheidshuis is in december 2013 door de lokale driehoek gevraagd de regie te nemen op de ontwikkeling en uitvoering van een aanpak van de 'onaantastbaren' in voornamelijk drie Maastrichtse wijken. Verwacht wordt dat deze aanpak een periode van 4 tot 6 jaar zal bestrijken.

Doelstelling

Terug naar normalisatie is het adagium. Het aantal 'onaantastbaren' moet teruggedrongen worden, het liefst naar nul. Meer algemeen, en dit geldt overigens voor alle wijken in Maastricht, is het doel van de aanpak het creëren van een veilige leefomgeving.

In eerste instantie is de multidisciplinaire aanpak van het Veiligheidshuis (VHH) gericht op het terugdringen van de overlast voor anderen. Om deze doelstelling, een veilige(re) leefomgeving, te realiseren, dienen de volgende drie subdoelstellingen behaald te worden:

1. het vergroten van het veiligheidsgevoel en het leefgenot van de omgeving;
2. het opheffen van het netwerk (en daarmee macht) van 'onaantastbaren';
3. de vertrouwensrelatie tussen de overheid en de burgers is hersteld.

Sociale dynamiek

Bij de aanpak van de problematiek van de 'onaantastbaren' is het van belang dat gemeente, hulpverleners en andere professionals rekening houden met de sociale dynamiek tussen de betrokkenen. Het belangrijkste aspect is de machtsbalans tussen de criminele groep, de overheid en buurtbewoners. De speelruimte en invloed van de criminele groep neemt toe als hun activiteiten worden beloond (psychologisch en economisch) en hun 'aanhang' groeit.

Hun systeem berust op intimidatie, loyaliteit en wederzijdse dienstverlening. Dit gedijt als bewoners en instanties geïntimideerd raken en geen steun bij elkaar zoeken. Intimidatie verhindert de verbinding tussen bewoners en instanties. Dit is een sterk mechanisme, dat zichzelf in stand houdt en alleen wordt doorbroken door een 'veiligheids-offensief', waarin de instanties de bewoners opzoeken en zich verenigen in een geconcentreerde aanpak met inzet van gevarieerde middelen.

Reguliere veiligheidsmaatregelen en -acties zijn te weinig effectief, een veiligheids-offensief is dus noodzakelijk. De insteek van het offensief is het

Definitie onaantastbare

Een persoon boven de 12 jaar (strafrechtelijk vervolgbaar) die samen met anderen, in wisselende samenstelling, maar altijd terug herleidbaar naar een kerngroep, strafbare feiten pleegt, overlast veroorzaakt en/of intimiderend gedrag vertoont naar burgers. De persoon kenmerkt zich als moeilijk aanspreekbaar door overheidsinstanties en zorg mijdend voor de zorg- en dienstverlening.

bundelen van krachten: verbindingen worden hersteld en gelegd, er is een directe koppeling tussen strategie, tactiek en uitvoering en het betreft een intensieve geïntegreerde aanpak. Het veiligheids-offensief is een samenwerking tussen gemeente, Openbaar Ministerie, de politie, zorg- en welzijnsinstellingen en woningcorporaties.

Het aanpakken van de overlast en criminaliteit vraagt om de 'gemixte' inzet van strafrechtelijke, bestuurlijke en civiele instrumenten, maar ook om fysieke maatregelen (sloop, renovatie, aanschaf van woningen) en hulpverlening op verschillende facetten (schuldsanering, verslaving, nazorg voor ex-gedeteneerden, persoonlijke begeleiding en behandeling). Dit alles vanuit een omvattende informatiepositie. Tijdens het offensief is het van belang dat er tussen de partijen sprake is van eenheid van beleid (strategie), dat alle instrumenten voortdurend op elkaar worden afgestemd en dat er sprake is van de centrale aansturing door het Veiligheidshuis.

Onaantastbaren weer tastbaar. Het interview.

Een rustige woonwijk, zoals je in elke stad in Nederland vindt. Geen pretenties, maar zo'n buurt waarin 'we op elkaar letten'. Niets doet vermoeden dat hier een gezin woont dat tot voor kort te stempel 'onaantastbaar' had: crimineel, maar ongrijpbaar voor politie en andere instanties. Een gezin met een naam zo beroemd als een politicus of popster.

Dat is nu veranderd. Wim en Anita hebben hulp geaccepteerd en gekozen voor een rustig en ongestoord leven. Het klinkt gemakkelijk, maar dat was het niet. Na een leven vol criminaliteit en strijd tegen de instanties, werkt het gezin nu met ze samen.

Die samenwerking gaat verder dan iedereen, van Wim zelf tot de meest cynische politieagent, had kunnen verwachten. Vlak na hun vestiging in de wijk kreeg de tweede zoon het aan de stok met de lokale jeugd. Hij verwachtte net als vroeger ontzag van de andere jongeren op straat, maar hij kreeg het met ze aan de stok.

Wim besloot de hangjongeren te laten weten dat hij dit niet accepteerde. Hij sprak ze toe en ging naar huis. Niet veel later stond de vader van één van deze jongeren, fles whisky in de hand, luid schreeuwend voor de deur. De oude Wim had dit

gemakkelijk opgelost: zelf, met de vuist. Maar de nieuwe Wim besloot de politie te bellen. Symbolisch voor de ommekeer: het niet meer zelf oplossen, maar vertrouwen op de instanties waar hij vroeger zo'n hekel aan had.

Hoe is het zo ver gekomen? Het antwoord: het gezin. Anita legt uit: 'een aantal jaar geleden stond ik op het punt bij Wim weg te gaan. We zaten op de bodem.' Wim bevestigt: 'dat was het moment dat we moesten beslissen: of samen verder, hulp accepteren en ons leven veranderen of het einde van ons gezin. Ik koos voor mijn vrouw en mijn kinderen.'

Het begin van een zwaar traject. De eerste mijlpaal was een verhuizing: weg van mensen die hen nog in hun 'oude leven' meetrokken, maar wel nog in dezelfde stad. Een zure appel: 'in de nieuwe wijk stonden de journalisten direct voor de deur. Ze schreven: de buurt siddert van angst. Alleen maar slechte verhalen, terwijl we juist de goede kant op wilden. Dat was een moeilijke tijd voor de kinderen en voor ons.'

Dat is natuurlijk niet het enige. Hulp krijgen betekent ook afspraken maken. En je aan die afspraken houden. Anita geeft toe dat dit niet gemakkelijk is: 'vooral de kinderen vinden het af ten toe lastig. Ze mogen een aantal mensen niet meer zien en zijn niet meer zo vrij als voorheen.'

Maar uiteindelijk gaat het om hún toekomst.'

Uiteindelijk verhuisde het gezin naar een nieuwe plek, weg uit Maastricht. Zijn de nieuwe buurtbewoners niet huiverig door de geschiedenis van hun nieuwe burens? 'De burens hebben nergens last van. We zijn hier gewoon begonnen en hebben op een normale manier iedereen leren kennen. Na een paar maanden is het alsof we hier al tien jaar wonen.' Afgelopen weekend was Anita jarig: 'ook van buurtbewoners heb ik een mooi cadeau gekregen!' Eén van de zoons werkt regelmatig in de tuinen van de burens.

Nu draait het om de kinderen. De oudste zoon werkt als pizzakoerier, de tweede zoon wil de bouw in. De jongste twee gaan met plezier naar de basisschool in hun nieuwe buurt. Maar hoe lang kan het goed gaan, met dit verleden? Vader spreekt veel en open met zijn zoons over zijn verleden: 'zij gaan het niet zo doen als ik.' Anita voegt toe: 'ze kunnen het zelf zien: hij heeft zo veel geflikt in zijn leven. En wat heeft hij nu? Niets!'

De onaantastbaren zijn tastbaar geworden. Ze zijn open over hun emoties en wensen. Wim is duidelijk: 'ik voel mij goed hier. Het gaat goed met mijn kinderen en Anita. Ik kan langs bij mijn moeder. Meer heb ik niet nodig.'

Radicalisering

In het voorjaar van 2014 kreeg ook de gemeente Maastricht te maken met signalen over radicalisering van inwoners van Maastricht. Om deze signalen te inventariseren en te volgen ontstond een werkgroep bestaande uit team Veiligheid (Integrale Veiligheid en Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland), politie en het Openbaar Ministerie.

In het najaar van 2014 leidde activiteiten van Maastrichtse jihadisten^[1] tot een stroomversnelling in de samenwerking en de aanpak. De burgemeester

van Maastricht nam in november het initiatief voor een projectgroep bestaande uit Openbaar Ministerie, politie, Nationaal Coördinator Terrorisbestrijding en Veiligheid (NCTV), Reclassering, Stichting Trajekt en team Veiligheid. De coördinatie van de projectgroep is in handen van het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland.

De taken van de projectgroep zijn enerzijds het vaststellen en monitoren van scenario's op casusniveau bij mogelijk vertrek of terugkeer van inwoners en anderzijds de ontwikkeling van een methodiek voor signalering en voorkoming van maatschappelijke onrust.

Samenwerkend Toezicht Jeugd

Medio 2014 is het landelijk onderzoek van het Samenwerkend Toezicht Jeugd afgerond, naar de hulp aan gezinnen met complexe problematiek. Eind 2014 evalueerde het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland zelf het proces, waarin de uitkomsten van dit landelijk onderzoek ook zijn meegenomen. De verbeterpunten worden in 2015 gefaseerd uitgevoerd.

De Zelfredzaamheid-Matrix

De wens om de resultaten van de integrale aanpak meetbaar te maken leefde al geruime tijd. In 2014 bereidde het Veiligheidshuis de meetbaarheid van de integrale aanpak voor, zodat alle nieuwe casussen in 2015 kunnen worden gemeten. Het Veiligheidshuis koos voor de Zelfredzaamheid-Matrix (ZRM) als methodiek hiervoor. De ZRM is ontwikkeld door de GGD Amsterdam en gemeente Rotterdam.

De ZRM is in eerste instantie ontwikkeld om de problemen in kaart te brengen, maar kan ook gebruikt worden als momentopname van de situatie op elk moment in een traject. Het Veiligheidshuis heeft in 2014 een registratie-instrument gemaakt, waarin deze momentopnames in een casus met elkaar vergeleken kunnen worden. Hierdoor kan op eenvoudige wijze de verandering in de situatie zichtbaar gemaakt worden.

In 2014 zijn de procesmanagers opgeleid om de ZRM te gebruiken en is het registratie-instrument bij een klein

aantal casussen getest. De partners zijn op de hoogte gebracht van het gebruik van de ZRM, maar hoeven hiervoor geen aanvullende inspanningen te verrichten.

Nazorg volwassen ex-gedetineerden

Het Veiligheidshuis voert sinds 2008 voor de gemeente Maastricht de nazorg van (ex-) gedetineerden uit. Het Veiligheidshuis ontvangt meldingen vanuit het gevangeniswezen, deelt informatie en coördineert zorg waar sprake is van multiproblematiek.

Waar wel sprake is van problematiek, maar niet van multiproblematiek, wordt Humanitas gevraagd de ex-gedetineerde hulp aan te bieden. Humanitas voert op verzoek van de gemeente Maastricht sinds 2008 een servicepunt voor ex-gedetineerden. In dit project bieden vrijwilligers ondersteuning aan volwassen (ex-)gedetineerden die na detentie terugkeren naar de gemeente Maastricht met een inloospreekuur, begeleiding door een maatje en bezoek tijdens detentie.

In 2015 streeft Humanitas naar vergroting van het aantal deelnemers door het actief benaderen van ketenpartners. Zowel binnen het gevangeniswezen zelf als daarbuiten en wordt het samenwerkingsproces tussen Humanitas en Veiligheidshuis geoptimaliseerd. De regie van de nazorg voor minderjarige ex-gedetineerden is in handen van de Raad voor de Kinderbescherming. De Raad benadert het Veiligheidshuis bij eventuele multiproblematiek.

Zelfredzaamheid-Matrix (ZRM)

“Hoe gaat het nu met de cliënt? Behoort de cliënt tot de doelgroep van de interventie? Welk effect heeft de interventie op de cliënt? Vragen als deze worden steeds vaker gesteld aan hulpverleners, beleidsmakers en onderzoekers in zorg en welzijn. In de openbare gezondheidszorg hebben we te maken met complexe, sociaaleconomische en psychosociale problematiek, een nauwe samenwerking tussen instellingen en diensten uit verschillende sectoren, en dynamische doelgroepen met uiteenlopende behoeften. Het beantwoorden van dergelijke vragen is dan geen eenvoudige

opgave. De GGD Amsterdam ontwikkelde daarom in samenwerking met de Gemeente Rotterdam een meetinstrument om het functioneren van cliënten van de openbare zorg beter in kaart te kunnen brengen: de Zelfredzaamheid-Matrix (ZRM). Dit is een methode om te meten hoe zelfredzaam iemand is. Alle gegevens over het functioneren van een persoon druk je op de ZRM uit in een oordeel over de mate van zelfredzaamheid van die persoon op dat moment.

(Uit: Handleiding en toelichting bij de Zelfredzaamheid-Matrix, Februari 2013, GGD Amsterdam)

Samenwerkingsmodel nazorg

De coördinatie van nazorg, buiten het justitiële kader, is een verantwoordelijkheid van gemeenten. Deze verantwoordelijkheidsverdeling vormt de basis voor het Samenwerkingsmodel. Streven is een “continue aanpak” te bewerkstelligen in samenwerking tussen gemeenten en het gevangeniswezen, vanuit de wetenschap dat detentie vaak slechts een (korte) onderbreking is in een langer lopend maatschappelijk traject. Gemeenten, penitentiaire inrichtingen en maatschappelijke partners zijn dus partners die hetzelfde doel nastreven: het realiseren van een succesvolle

terugkeer van de (ex-)gedetineerde burger in de samenleving, waardoor de veiligheid op straat wordt verhoogd en overlast en criminaliteit worden teruggedrongen en (ex-)gedetineerden weer participeren in de maatschappij (pagina 10)

Regionale samenwerking en Veiligheidshuizen
Een belangrijke randvoorwaarde voor het organiseren en coördineren van nazorg is regionale samenwerking en informatie-uitwisseling tussen gemeenten, Gevangeniswezen, OM, woningcorporaties, zorginstellingen, politie, reclassering, etc. Deze

samenwerking richt zich op bundeling van kennis en middelen, vanuit een centraal punt in de regio. Dit draagt bij aan de kwaliteit van nazorg en vergroot de efficiëntie van de ingezette trajecten. De Veiligheidshuizen bieden een goede infrastructuur voor het vormgeven van deze regionale samenwerking. (pagina 11)

Bron: Samenwerkingsmodel Nazorg volwassen (ex-)gedetineerde burgers, Actualisatie 2011, Vereniging Nederlandse Gemeenten en Ministerie van Veiligheid en Justitie, uitgave juni 2011, pagina 10 en 11.

Financiering

Het Veiligheidshuis wordt voor verschillende werkzaamheden door diverse overheden gefinancierd: gemeenten, provincie en het Ministerie van Veiligheid en Justitie. De gemeente Maastricht neemt het grootste deel voor haar rekening. De casussen van het Veiligheidshuis betreffen ook voor het grootste deel Maastrichtse inwoners.

In 2014 heeft de gemeente Maastricht besluiten genomen over de voortzetting van een aantal langdurige en structurele gelden. Hiermee is de toekomst van een groot deel van de werkzaamheden geborgd. Daarnaast heeft de gemeente Maastricht in 2014 het Veiligheidshuis

gevraagd nieuwe werkzaamheden op te pakken. Hiermee zijn nieuwe, vooralsnog tijdelijke, gelden gemoeid.

De borging van de Rijksgelden Huiselijk Geweld heeft nog niet plaatsgevonden. De financiering is wel toegekend voor 2014 en 2015. De gemeenten besluiten in 2015 op het niveau van Zuid Limburg over de aanpak Huiselijk Geweld en de financiering daarvan.

Eind 2014 jaar is eveneens de systematiek van de percentagegewijze bijdrage van de heuvelandgemeenten geëvalueerd. Besluitvorming hierover vindt plaats in 2015.

Ambities 2015

Van doorontwikkeling naar transitie

Inleiding

Voor het Veiligheidshuis is een optimale samenwerking met de ketenpartners cruciaal. Ontwikkelingen bij individuele ketenpartners leiden tot aanpassing hiervan. De afgelopen jaren is daarnaast een ontwikkeling ingezet, waarbij niet de individuele ketenpartners, maar vooral de zorg- en justitieketens als geheel zich anders organiseren. Het Veiligheidshuis kan als informatieknooppunt een relevante bijdrage leveren aan de verbinding van die twee ketens.

Zo vereist de transitie van de Jeugdzorg uitstekende verbindingen tussen de nieuwe Teams Jeugd van de gemeenten en het Veiligheidshuis, zodat op het juiste moment, op de juiste plek en met de juiste informatie zorg verleend kan worden. In 2015 worden deze verbindingen en samenwerkingsprocessen vormgegeven en vastgelegd. Processen om te zorgen dat inwoners de juiste zorg krijgen en overgedragen worden aan een andere discipline wanneer dat nodig is.

In 2015 is er in het Veiligheidshuis daarom niet zozeer sprake van (door)ontwikkeling, maar eerder van transitie. Alle onderdelen van het proces worden onder de loep genomen en herontworpen. Dit geldt voor de samenwerking binnen het Veiligheidshuis enerzijds en tussen de ketens en het Veiligheidshuis anderzijds. Zo wordt gewerkt aan een zo effectief en efficiënt mogelijke samenwerking. De ambities voor de belangrijkste onderdelen hiervan worden hieronder weergegeven.

Het Veiligheidshuis gaat Lean werken

Het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland is organisatorisch ondergebracht bij het organisatieonderdeel Veiligheid en Leefbaarheid van de gemeente Maastricht. Deze sector maakt sinds eind 2013 gebruik van de methodiek Lean om de werkprocessen te verbeteren. Het Veiligheidshuis is hiermee eind 2014 gestart.

Bij Lean werken ligt de focus op het verhogen van de klanttevredenheid en het terugdringen van verspilling. Lean betekent hier het 'slank' maken van de werkprocessen. Lean werken is een andere manier van werken en vraagt dus om veranderen en anders denken.

Het Veiligheidshuis gaat in 2015 de Leanfilosofie toepassen in alle processen. Medewerkers evalueren samen hoe wordt gewerkt en wat de knelpunten zijn, om daarna een nieuw procesontwerp te maken en te gaan invoeren.

Het hoofdproces van het Veiligheidshuis is de Integrale Aanpak, die gestart wordt als er sprake is van multiproblematiek en stagnatie in de samenwerking tussen de netwerkpartners. Dit is een vaak langdurige aanpak waarin de partners van het Veiligheidshuis veel investeren. Eind 2014 is daarom de Leanfilosofie het eerst gebruikt voor het aanmeldproces en de Integrale Aanpak. Vervolgens is een proces ontworpen om zo slim en efficiënt mogelijk te gaan samenwerken. In 2015 voert het Veiligheidshuis het nieuwe proces samen met de netwerkpartners in. Hierbij wordt een actieve bijdrage van de partners gevraagd.

Veranderingen en ambities worden gefaseerd ingevoerd en gerealiseerd. Als eerste de zogenaamde Quick Wins: verbeteringen die snel resultaat opleveren. Planmatig worden onderdelen van het nieuwe procesontwerp onderzocht op haalbaarheid en vervolgens ingevoerd. Belangrijke onderdelen van de nieuwe werkwijze zijn het gebruik van het landelijke systeem voor de Veiligheidshuizen GCOS (Geïntegreerd Casusoverleg Ondersteunend Systeem) en de Zelfredzaamheid-Matrix.

In 2014 is ook een Lean-traject gestart rondom de samenwerking tussen het Veiligheidshuis en de justitiepartners in het kader van de werkwijze ZSM. Om deze samenwerking te optimaliseren voert het Veiligheidshuis in 2015 de uitkomsten van dit LEAN-traject in.

GCOS

In 2015 verbetert het Veiligheidshuis de administratie en de ondersteuning van de casusoverleggen door het landelijke programma GCOS in gebruik te nemen. Dit programma maakt het mogelijk om sneller en beter alle relevante procesinformatie inzichtelijk te maken, makkelijker informatie te delen, voorzitters van overleggen digitaal te ondersteunen bij het overleg en medewerkers van partnerorganisaties in hun eigen werkomgeving inzage te geven in de dossiers waarbij zij betrokken zijn.

GCOS is een landelijk programma van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Het programma wordt door meerdere ketens gebruikt. Het ministerie maakt het systeem in 2014 en 2015 beter geschikt voor de persoonsgerichte aanpak van meervoudige problematiek, de samenwerking met de justitieketen en het zorgdomein.

De doorontwikkeling is verder gericht op het verbeteren van de privacy (van belang als een persoon in meerdere samenwerkingsverbanden wordt besproken) en gebruiksvriendelijkheid.

Medewerkers van het Veiligheidshuis en de partnerorganisaties worden in 2015 opgeleid om met GCOS te werken.

Zelfredzaamheid-Matrix (ZRM)

In 2014 bereidde het Veiligheidshuis het gebruik van de Zelfredzaamheid-Matrix voor om hiermee de effecten van de integrale aanpak meetbaar te kunnen maken. In 2015 worden alle nieuwe casussen gedurende de looptijd van de integrale aanpak een aantal keer gemeten aan de hand van de ZRM (tussen- en eindevaluatie). In het jaarverslag 2015 zal een evaluatie van de resultaten worden opgenomen.

Onaantastbaren

In 2015 gaan we samen met alle betrokken partijen door met de aanpak van de 'onaantastbaren'. Inmiddels zijn de verwachtingen afgestemd en zitten de juiste professionals aan tafel. De afstemming en samenwerking

zullen intensiever worden. Zo krijgen de successen van 2014 een vervolg in 2015!

In 2015 gaan we de ervaringen van de aanpak in 2014 verzamelen in een beleidsnotitie. Hierdoor kunnen alle partijen zich committeren aan de aanpak en rol van het Veiligheidshuis als regisseur.

Er wordt in 2015 ook een begin gemaakt met een resultaatmeting. Hiervoor worden meetindicatoren vastgesteld en zal gestart worden met het verzamelen van gegevens. Zo maken we de weg vrij voor uitgebreid onderzoek naar de resultaten van de 'aanpak onaantastbaren' op wijkniveau in 2016.

Radicalisering

In het Meerjarenprogramma Veiligheid Maastricht 2015-2018 is als doelstelling opgenomen dat Maastricht in 2018, door een goede preventie en vroegtijdige herkenning van signalen, weerbaar is en een 'slechte voedingsbodem' is voor radicalisme.

Ten eerste investeren wij als gemeente 'gemeentebreed', vanuit de relevante beleidsdisciplines, regulier in voorkoming en preventie. Belangrijke elementen zijn onderwijs, arbeidsmarkt, sociale voorzieningen, contacten met instellingen en zelforganisaties.

Ten tweede investeren wij ook in alertheid op symptomen van radicalisering. We versterken de 'awareness' van professionals en doelgroepen. Dit doen wij onder meer door voorlichting, training en deskundigheidsbevordering.

Ten derde acteren wij op voorkomende gevallen en incidenten middels het inrichten van een casuïstiekoverleg op lokaal (en mogelijk provinciaal) niveau. Daarbij werken we onder andere samen met landelijke en regionale partners, waaronder de Nationaal Coördinator Terrorisme en Veiligheid.

In 2015 richten we ons op:

- 'de bestuurlijke inbedding' van het proces radicalisering binnen de gemeente;
- het versterken van de samenwerking met de politie en het OM;
- het opstellen van een convenant ten behoeve van deze samenwerking;
- het inrichten van een meld- en adviespunt radicalisering voor professionals;
- het organiseren van een themadag radicalisering voor 1e lijnwerkers;
- het organiseren van deskundigheidsbevordering bij de 1e lijnwerkers;
- het opbouwen en versterken van contacten met sleutelspelers zoals de islamitische organisaties;
- het inrichten van een casuïstiekoverleg radicalisering, samen met politie, Openbaar Ministerie en Reclassering Nederland, waarin de meldingen worden besproken en op casusniveau integrale plannen van aanpak worden vastgesteld en gemonitord.

Huiselijk Geweld en Kindermishandeling: geweld in afhankelijkheidsrelaties

Het Veiligheidshuis is het knooppunt waarin de afgelopen jaren op casusniveau regie werd gevoerd op de gezamenlijke aanpak door gemeenten, justitie- en zorgpartners in het kader van huiselijk geweld en kindermishandeling. Dit is ook in 2015 het geval, maar dan in de nieuwe samenwerkingsdriehoek Veilig Thuis Zuid-Limburg, de gemeentelijke Teams Jeugd en het Veiligheidshuis.

Deze verandering is het gevolg van de gezamenlijke Regiovisie Geweld in Afhankelijkheidsrelaties (GIA), die de gemeenten in Zuid-Limburg in 2014 hebben opgesteld. Hierin is de visie op de aanpak van GIA vastgelegd vanuit de gemeentelijke verantwoordelijkheden in de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) en de Jeugdwet 2015. Verantwoordelijkheden op het gebied van preventie, curatie en nazorg in alle gevallen van GIA. Het Veiligheidshuis is één van de organisaties, die hebben deelgenomen aan de totstandkoming van de Regiovisie GIA.

Het jaar 2015 is in de Regiovisie als overgangsjaar benoemd, waarin het Veiligheidshuis, naast de politiemeldingen over GIA, ook alle jeugdzorgmeldingen van de politie ontvangt. In het Veiligheidshuis vindt

afstemming plaats met de Teams Jeugd over het oppakken van die meldingen. Tot 2015 was dat een verantwoordelijkheid van Bureau Jeugdzorg.

In 2015 wordt de gezamenlijke werkwijze van Veilig Thuis, de Teams Jeugd en de Veiligheidshuizen provinciaal geëvalueerd en doorontwikkeld.

Aanpak criminaliteit en overlast

Gemeenten en justitieorganisaties hebben de afgelopen jaren methodes ontwikkeld voor personen die aangepakt moeten worden omdat de burger veel (over)last van hen heeft. Denk aan de veelplegersaanpak, Top X High Impact Crime, aanpakken gericht op (drugs)overlast, overvallen en straatroven. De selectie van personen voor verschillende aanpakken waren niet altijd op elkaar afgestemd.

Gemeenten, justitiepartners en het Veiligheidshuis zijn in 2014 gestart met de ontwikkeling van de Top X aanpak gericht op een gezamenlijke selectiemethode op basis van kwantitatieve en kwalitatieve informatie van zowel justitieorganisaties als gemeenten. Selectie voor een aanpak dient plaats te vinden op basis van justitiële informatie en prioriteiten uit het lokale veiligheidsbeleid. Het doel is te komen tot één selectiemethode voor criminaliteit en overlast. Het bestuur van de betreffende gemeente bepaalt uiteindelijk welke personen voorrang hebben voor een aanpak.

Personen worden hierin geselecteerd voor een persoonsgerichte aanpak onder regie van het Veiligheidshuis. Dit kan een zorgaanpak zijn, een justitieaanpak of een combinatie van beide. De politie ontwikkelt hiervoor een informatie-instrument gericht op het vertalen van het risico dat een persoon opnieuw in aanraking komt met criminaliteit, de zogenaamde BlueList.

In 2015 starten de Veiligheidshuizen in Limburg met de uniformering van de Top X aanpak, bij voorkeur op provinciaal niveau, om uiteindelijk de samenwerking met de provinciaal georganiseerde ketenpartners te vergemakkelijken. Dit proces wordt samen met de ketenpartners opgepakt. Door samenwerking met het ministerie van Veiligheid en Justitie kan gebruikt worden gemaakt van voorbeeldmethodes uit andere delen van het land.

¹ Veilig Thuis Zuid-Limburg is de nieuwe organisatie waarin het voormalige Steunpunt Huiselijk Geweld Zuid-Limburg en het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling Zuid-Limburg zijn gefuseerd.

² Met beide termen 'Huiselijk Geweld en Kindermishandeling' (HG en KM) en 'Geweld in Afhankelijkheidsrelaties (GIA) worden alle vormen van geweld in relaties aangeduid: tegen (ex-)partners, kinderen, ouders, ouderen, overige familieleden en huisvrienden. Niet de aard van het geweld maar de relatie is bepalend en omvat daarom ook Eergerelateerd Geweld en loverboyproblematiek. De termen Huiselijk Geweld en Kindermishandeling worden door de meeste organisaties gebruikt; de (nieuwe) term GIA wordt met name gebruikt door de gemeenten.

‘We doen het samen, dat is cruciaal’

De aanpak onaantastbaren. Een terugblik met Etienne Jennekens. Etienne Jennekens is leidinggevende bij het basisteam Maastricht van de politie, onder andere verantwoordelijk voor het proces opsporen. Hij is vanaf het begin betrokken bij de ‘aanpak onaantastbaren’.

Januari 2013 – het begin

‘Na gewerkt te hebben bij de politie in Amsterdam en Heerlen begon ik in januari 2013 bij de politie in Maastricht, de stad waar ik vandaan kom. Ik werd direct geconfronteerd met bepaalde criminele families, die niet alleen elke dag in de briefing langskwamen, maar die ook hoofdrolspeler bleken te zijn in de vele gesprekken die ik voerde, zowel zakelijk als privé.’

‘De conclusie was snel getrokken: dit waren Maastricht’s Most Wanted. Maar het bleek haast onmogelijk om deze criminelen aan te pakken. Door hun intimiderende gedrag vreesden professionals – ook politieagenten – voor hun eigen veiligheid. Ook hadden zij te vaak hun inzet en investeringen om deze criminelen aan te pakken tot niets zien leiden. Slachtoffers en benadeelden durfden geen verklaringen af te leggen.’

‘Dit was onverteerbaar. Reden voor John Bloebaum, destijds chef basisteam Maastricht, en mijzelf om op zoek te gaan naar een aanpak die wel zou werken. Bij de Politieacademie bleek een onderzoek gedaan te zijn naar dit soort types: onaantastbaren. De

onderzoekers concludeerden dat een integrale aanpak, commitment van de burgemeester en een sterke projectleider nodig waren. Met andere woorden, samenwerken in een intensief project bleek noodzakelijk.’

Najaar 2013 – stroomversnelling

‘In de loop van het jaar overtuigden we de toenmalige burgemeester. Maar toen stonden nog niet alle neuzen dezelfde kant op. Bas Westenberg, operationeel chef bij de politie Maastricht, verrichtte daarin belangrijk werk: hij verzamelde, in samenwerking met ‘zijn’ wijkagenten, informatie hielp zo het probleem inzichtelijk te maken. Tot op de dag van vandaag is hij op operationeel niveau het gezicht van de politie in deze aanpak.’

‘Een serie ramkraken, in het najaar van 2013, zorgde voor een stroomversnelling. Bij de politie kwam daardoor capaciteit voor een opsporingsteam vanuit de regio. Op 13 januari 2014 begon dit team.’

Januari 2014 – start project

‘De projectmatige aanpak van de onaantastbaren ging uiteindelijk ook in januari 2014 van start, onder regie van het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland. Een groot aantal partijen deed mee, onder andere het Openbaar Ministerie, Bureau Jeugdzorg, Trajekt, reclassering, leerplicht, gemeente en politie.’

‘De eerste fase stond nog in het teken van het creëren van een gezamenlijk beeld van de problematiek. Een

confronterend filmpje dat wij hadden laten maken hielp hierbij. Uiteindelijk zag je toen wel de neuzen dezelfde kant op gaan. Zo kwamen we op het punt dat na een periode van argwaan en wantrouwen onder professionals van verschillende organisaties het tijd was om eindelijk samen aan de slag te gaan.’

‘Het is me snel duidelijk geworden hoe afhankelijk je bent van de inzet en lef van iedere professional in de aanpak. Dat is eigenlijk logisch: het aanpakken van zo’n diepgeworteld probleem eist veel van de mensen die meewerken. Het is dus wel eens voorgekomen dat op aanraden van de ene organisatie een projectmedewerker van een andere organisatie is gewisseld. Zo belangrijk is het om op elkaar te kunnen vertrouwen en bouwen.’

Zomer 2015

‘We werken nog steeds aan een fragiel project. Toen het opsporingsteam wegviel nadat het onderzoek rondom de ramkraken was afgerond merkten we als politie dat we een aantal stappen achteruit moesten. Maar uiteindelijk dwong en dwingt dit ons tot doorontwikkelen: we moeten meer informatiegestuurd gaan werken en de aanpak inbedden in de bestaande organisaties.’

‘Ik ben er van overtuigd dat we goud in handen hebben met deze methodiek. De samenwerking is cruciaal. Stoppen is dus geen optie.’

Het Veiligheidshuis in cijfers

Tabel 1: Aanmeldingen bij het Veiligheidshuis naar herkomst, 2011 t/m 2014

	2011	% totaal	2012	% totaal	2013	% totaal	2014	% totaal
Mutaties Politie	2863	85%	2899	85%	2791	86%	2769	84%
Meldingen gevangeniswezen (nazorg ex-gedetioneerden)	280	8%	294	9%	271	8%	317	9%
Meldingen partners	219	7%	202	6%	194	6%	220	7%
Totaal meldingen/mutaties	3362	100%	3395	100%	3256	100%	3306	100%

Tabel 2: Aanmeldingen bij het Veiligheidshuis per doelgroep per gemeente, 2011 t/m 2014

Doelgroep Veiligheidshuis	2011	2012	2013	Maas-tricht	Eijsden-Mar-graten	Gulpen-wittem	Meers-sen	Vaals	Valken-burg	2014
Jeugd	2101	1781	1590	990	140	52	141	80	85	1488
Huiselijk geweld	571	1001	1003	749	65	62	60	39	75	1050
Geprioriteerden	40	27	89	208	13	3	12	6	11	253
Top X (criminaliteit, vanaf 2014)	-	-	-	5	-	-	-	-	-	5
Onaantastbaren (vanaf 2014)	-	-	-	15	-	-	-	-	-	15
Volwassen ex-gedetioneerden	280	294	271	317	-	-	-	-	-	317
Multiproblematiek (incl OGGZ en overlast)	187	187	162	142	2	2	1	7	3	157
Centrum Jeugd en Gezin	20	15	6	17	1	1	1	-	1	21
Totaal	3199	3305	3121	2443	211	120	215	132	175	3306

Tabel 3: Aantal meldingen casusaanpak multiproblematiek (inclusief OGGZ en overlast) per stadsdeel, 2011 t/m 2014

Stadsdeel Maastricht	2011	2012	2013	2014
Noord-West	52	79	61	67
Noord-Oost	27	49	38	41
Zuid-Oost	22	30	27	31
Zuid-West en Centrum	86	26	23	42
Totaal	187	184	149	181

Tabel 4: Vervolgacties op de meldingen binnen het Veiligheidshuis, 2011 t/m 2014
(bronnen: registratiesysteem Veiligheidshuis, registratiesysteem Humanitas)

	Totaal 2011	Totaal 2012	Totaal 2013	Jeugd en CJG	Huiselijk geweld	Geprioriteerden	Volwassen ex-gedetioneerden	Multi probleemmatiek	Totaal 2014	% totaal
Ter opvolging door partnerorganisatie(s)	1690	742	796	114	694	0	25	49	882	55%
Zorgcasusoverleg	201	162	227	107	24	0	0	82	213	13%
Integrale aanpak	226	308	370	208	82	111	65	51	517	32%
Totaal vervolgacties	2117	1212	1393	429	800	111	90	182	1612	100%

Tabel 5: Vervolgacties op de meldingen casusaanpak multiproblematiek (inclusief OGGZ en overlast), 2011 t/m 2014

Stadsdeel Maastricht	Afgehandeld door partners				PGA			
	2011	2012	2013	2014	2011	2012	2013	2014
Noord-West	38	59	38	32	21	16	19	15
Noord-Oost	21	31	27	19	19	15	12	11
Zuid-Oost	14	27	25	18	16	2	6	6
Zuid-West en Centrum	18	12	14	24	48	10	7	12
	91	129	104	93	104	43	44	44

Tabel 6: Plannen van aanpak in het Veiligheidshuis, 2011 t/m 2014

Doelgroep Veiligheidshuis	2011	2012	2013	Maas-tricht	Eijsden-Margraten	Gulpen-wittem	Meers-sen	Vaals	Valken-burg	2014
Jeugd/CJG	25	17	29	33	2	-	-	-	1	36
Huiselijk geweld	40	83	61	57	3	2	-	1	2	65
Criminaliteit (t/m 2013 volwassen veelplegers)	111	114	12	8	-	-	-	-	-	8
Onaantastbaren (nieuw vanaf 2014)	-	-	-	15	-	-	-	-	-	15
Ex-gedetineerden	-	14	12	-	-	-	-	-	-	-
Multiproblematiek	162	124	124	109	2	-	-	4	1	116
OGGZ	n.b.	n.b.	67	77	0	-	2	-	-	79
Overlast	n.b.	n.b.	5	4	0	-	-	-	-	4
Totaal	338	352	310	303	7	2	2	5	4	323

Tabel 7: Plannen van aanpak Casusaanpak Multiproblematiek Maastricht (inclusief OGGZ en overlast), 2011 t/m 2014

Stadsdeel Maastricht	2011	2012	2013	2014
Noord-West	42	46	70	59
Noord-Oost	38	28	44	42
Zuid-Oost	34	23	35	30
Zuid-West en Centrum	48	25	43	59
Totaal	162	122	192	190

Tabel 8: Wet Tijdelijk Huisverbod, 2011 t/m 2014

(bronnen: registratiesysteem Veiligheidshuis, registratiesystemen gemeenten)

Omschrijving	2011	2012	2013	Maas-tricht	Eijsden-Margraten	Gulpen-Wittem	Meers-sen	Vaals	Valken-burg	2014
Ingevulde RIHG's	50	78	57	42	3	3	2	2	2	57
Opgelegde huisverboden	39	60	36	26	3	3	1	1	-	36
Ingetrokken huisverboden	3	4	2	-	-	1	-	-	-	2
Verlengde huisverboden	12	27	11	11	1	-	-	-	-	11
Samenloop met strafrecht	36	50	33	25	3	3	1	1	-	33

Tabel 9: Financiële realisie 2014 (in euro) Bron: registratiesystemen Gemeente Maastricht

Inkomsten		Uitgaven	
Provinciale bijdrage		0	Algemene kosten
Ministerie Justitie	80.000		Personeelskosten
Rijksgelden Huiselijk Geweld	40.000		Deskundigheidsbevordering
Rijksgelden CJG	80.000		Werkbudget
Rijksgelden nazorg ex-gedetineerden	0		
Bijdragen derden regio	80.000		
Gemeente Maastricht	933.000		
Totaal	1.213.000		1.213.000

Verklarende woorden- en begrippenlijst

- **ADL-vaardigheden:** vaardigheid met betrekking tot Activiteiten van het Dagelijks Leven (ADL) gaat over de mate waarin de persoon alledaagse activiteiten uitvoert of de uitvoering heeft georganiseerd. Het gaat hierbij om basale taken om voor zichzelf te zorgen tot meer complexe taken zoals het organiseren van het huishouden en het zorgen voor anderen (bron: handleiding en toelichting bij de Zelfredzaamheid-Matrix, Februari 2013, GGD Amsterdam).
- **Ambtshalve vervolging:** justitie besluit strafrechtelijke vervolging in te stellen tegen de verdachte terwijl het slachtoffer geen aangifte heeft gedaan (bij Huiselijk Geweld).
- **HG:** Huiselijk Geweld.
- **JCO:** Justitieel Casusoverleg.
- **Jeugdige:** een (ongeboren) kind of jongvolwassene (-9 maanden tot 23 jaar).
- **Kort traject:** besproken in een zorgcasusoverleg of Quick Win (maximaal 3 overleggen).
- **Lang traject:** een justitieel veelplegersplan, plan na tijdelijk huisverbod of plan integrale aanpak.
- **Leefgebieden Veiligheidshuis:** wonen, dagbesteding, financieel, sociale relaties, verslaving, psychisch welzijn, lichamenlijk welzijn, justitieel, 'denkwereld, gedrag en motivatie'.
- **Melding:** afhankelijk van de doelgroep ontvangt het Veiligheidshuis dagelijks
 1. politiemutaties uit het bedrijfsprocessensysteem van de politie (BVH/BPS) die betrekking hebben op geproteerde personen, jeugdigen (niet strafrechtelijk van aard), veelplegers en huiselijk geweld
 2. meldingen van het gevangeniswezen over personen die in detentie gaan of al zitten
 3. aanmeldingen van medewerkers van partnerorganisaties die een casus voorleggen aan het Veiligheidshuis.
- **Multiproblematiek:** personen of gezinnen met problemen op meerdere leefgebieden.
- **Nazorg ex-gedetineerden:** gemeentelijke verplichting om ex-gedetineerden hulp te bieden na afloop van gevangenisstraf.
- **NWO:** netwerkoverleg (voor een stadsdeel of doelgroep).
- **OGGZ (Openbare Geestelijke Gezondheidszorg):** de OGGZ houdt zich bezig met hulpverlening aan mensen die niet zélf om hulp vragen of hulp uit de weg gaan, terwijl ze die hard nodig hebben. Vaak ontbreekt het hen aan inzicht in hun ziekte of problemen. Velen van hen zien het nut niet van hulpverlening. Anderen vinden het moeilijk om de weg naar zorg te vinden. Door het ontbreken van hulp worden de leefomstandigheden en gezondheid van deze 'zorgwekkende zorgmijders' steeds slechter. Meer dan eens leiden hun problemen en gedrag tot overlast voor de naaste omgeving of tot verstoring van de openbare orde (bron: website GGD Zuid-Limburg).
- **Prioriteren:** op basis van criteria een aangemelde persoon of (gezins)systeem selecteren voor de Integrale Aanpak. Prioritering vindt plaats op als in combinatie sprake is van (1) criminaliteit, overlast of maatschappelijke uitval, (2) Complexe problematiek op meerdere leefgebieden 3. Stagnatie in de hulpverlening. Dit laatste criterium is de belangrijkste voorwaarde om in en door het Veiligheidshuis geprioriteerd te worden. Het moment dat samenwerkende partners vastlopen bepaalt het moment van tijdig opschalen naar het Veiligheidshuis.
- **Quick Win:** vervolgactie waarbij het Veiligheidshuis maximaal 3 overleggen organiseert.
- **Samenloop met strafrecht (bij huisverboden):** zaken waarin door een slachtoffer aangifte is gedaan of waarin OM heeft besloten tot ambtshalve vervolging.
- **Jihadisme:** een extreme politieke ideologie, die gekenmerkt wordt door een streven om door middel van het voeren van een 'heilige oorlog' tegen alle ongelovigen te voldoen aan de als goddelijke ervaren plicht om de islam over de wereld te verspreiden (bron: NCTV).
- **Tijdelijk Huisverbod:** een bestuursrechtelijke maatregel opgelegd door de burgemeester waar bij (het vermoeden van) het plegen van huiselijk geweld de pleger voor een periode van maximaal 28 dagen (inclusief verlenging) een huis- en contactverbod opgelegd krijgt om rust te creëren en alle partijen (inclusief kinderen) hulp te bieden.
- **Vervolgacties meldingen:** een melding kan naar een partner worden terug verwezen, geagendeerd worden voor een netwerkoverleg of geprioriteerd voor de integrale aanpak. Als er al een aanpak op de persoon of het systeem loopt wordt de melding als nieuwe informatie meegenomen in de bestaande aanpak.
- **Volwassen Veelpleger:** een persoon van 18 jaar of ouder tegen wie in zijn gehele criminele verleden minimaal 10 processen-verbaal voor misdrijven zijn opgemaakt, waarvan ten minste één misdrijf in de laatste twaalf maanden, terug te rekenen vanaf de pleegdatum van het laatst gepleegde misdrijf (bron: ministerie van Justitie, definitie 2014).
- **ZCO:** ZorgCasusOverleg.
- **Zeer actieve volwassen veelpleger:** een persoon van 18 jaar of ouder tegen wie over een periode van vijf jaren minimaal 5 processen-verbaal voor misdrijven zijn opgemaakt, waarvan ten minste één misdrijf in de laatste twaalf maanden, terug gerekend vanaf pleegdatum van het laatst gepleegde misdrijf (bron: ministerie van Justitie, definitie 2014)
- **Zelfredzaamheid:** het zelf realiseren van een acceptabel niveau van functioneren op de belangrijke domeinen van het dagelijks leven. Indien nodig door de juiste hulp te organiseren op het moment dat een daling van je functioneringsniveau dreigt of plaatsvindt, die je niet zelf kan voorkomen of verhelpen (bron: handleiding en toelichting bij de Zelfredzaamheid-Matrix, Februari 2013, GGD Amsterdam).
- **Zelfredzaamheid-matrix (ZRM):** een methode om te meten hoe zelfredzaam iemand is. Alle gegevens over het functioneren van een persoon druk je op de ZRM uit in een oordeel over de mate van zelfredzaamheid van die persoon op dat moment (bron: handleiding en toelichting bij de Zelfredzaamheid-Matrix, Februari 2013, GGD Amsterdam).

OPENBAAR MINISTERIE

Overige organisaties

Contact

Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland
Mosae Forum 10
6211 DW Maastricht
T: 043 350 54 31
E: veiligheidshuis@maastricht.nl

www.veiligheidshuismaastricht.nl

